

Četiri stotine koncerata Rajke Dobronić

Reproduktivni umjetnici, osim kazališnih (pjevači, glumci), rijetko slave jubileje. Ne ulazeći u razloge za to, i oni ih zaslužuju. I dok se obično slave godišnjice prvog nastupa, Rajka Dobronić je skromno proslavila svoj četiristoti koncertni nastup. Svakako razlog da se toj činjenici posveti nekoliko redaka ili da se barem označi, što je nažalost u našoj dnevnoj štampi prošlo — blago rečeno prilično — nezapaženo.

Rajka Dobronić

Rajka Dobronić, kćerka našeg uvaženog skladatelja narodnog smjera i neumornog i žustrog pobornika — riječju i djelom — tog smjera Antuna Dobronića, rođena je u Zagrebu, gdje je i započela studij harfe kod naše — dugi niz godina — jedine harfistice Lujze Holub (rodom iz Češke). Rajka Dobronić je nakon srednje škole završila studij farmacije, a iz harfe diplomirala na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Dje luje već niz godina kao član opernog orkestra Hrvatskog narodnoga kazališta u Zagrebu, a uz to razvija i bogatu koncertnu djelatnost, priređujući vlastite koncerte ili nastupajući kao solist uz orkestre ili komorne sastave u nizu naših gradova. Nema gotovo znatnijih priredbi (Ljetne igre u Dubrovniku, Barokne večeri u Varaždinu, Muzičke večeri u Donatu u Zadru, koncerti u Eufrašiani u Poreču, Ljetne priredbe u Hvaru, Ljetni koncerti u Šibeniku), gdje ona nije nastupila.

Od nastupa na koncertu Drž. simfonijskog orkestra u Zagrebu pod ravnanjem F. Zauna 1949. godine, na kojem je sudjelovala u izvedbi Mozartova *Koncerta u C duru za flautu, harfu i orkestar* do svog jubilarnoga solističkoga koncerta u Povijesnom muzeju Hrvatske 17. 5. 1979. izvela je niz djela za harfu domaćih i stra-

nih skladatelja od 16. stoljeća sve do suvremenih. Tu su zastupani i istaknuti svjetski skladatelji kao Händel, J. S. Bach, C. Ph. E. Bach, Purcell, Mozart, Beethoven, Saint-Saëns, Fauré, Debussy, Ravel, Ibert, Jolivet, Stravinski, Prokofjev, Hindemith, Britten i dr., naravno i skladatelji, koji su se istaknuli prvenstveno kao skladatelji upravo za harfu kao Naderman, Zamara, Hasselmans, Grandjanov, Tournier Salzedo i dr.

Među hrvatskim skladateljima ima ih, koji su upravo na njenu pobudu i za nju, odnosno posvetivši njoj pojedine skladbe, skladali za harfu. Svojom spremnošću da izvodi nova domaća djela za harfu, ona je pridonijela tome da su mnogi kod nas počeli skladati za to glazbalo, te danas imamo ipak priličan izbor takvih skladbi.

Osim mnogih domaćih dirigenata uz koje je nastupala, spomenimo od stranih J. Ferencika i B. Shawa.

Nerijetko njeni koncerti imaju zaokružene naslove, kao *Harfa kroz vjekove*, *Domaća glazba za harfu*, *Žene skladateljice za harfu*, *Japanska vokalna lirika uz harfu* odnosno nastupala na takvim koncertima (*Komorna glazba s harfom*, *Stilske večeri uz harfu*, *Glazbene rijetkosti i zanimljivosti*, *Rana glazba na Griču*).

Mnogo je nastupala i u raznim školama. Osobito je zanimljiv i poučan njen raspored *Harfa kroz vjekove*, gdje svira na nekoliko harfi iz raznih razdoblja.

Kritike ističu osobito njenu muzikalnost, veliku tehničku spremu i izvanredan osjećaj za stil.

Osim svoje reproduktivne djelatnosti, Rajka Dobronić je devet godina podučavala harfu na Muzičkoj školi Blagoje Bersa u Zagrebu (tu su uz ostale kod nje učile Branka Janjanin, Ljerka Šimara i Vesna Moravec), a napisala je i knjigu *Harfa*, koju je 1963. izdala Muzička naklada u Zagrebu (59 stranica). Znak svjetskog priznanja je i poziv da bude jedan od petnaest počasnih gostiju na Međunarodnom natjecanju harfe u Jeruzalemu od 2.—14. 9. 1979., a koji se održava svake tri godine.

Jubilarni koncert je imao dvije značajke: izvodila je djela isključivo ovdašnjih skladatelja (sedam, od toga tri za nju skladana i jedno njoj posvećeno), a ulaz je bio besplatan. Na rasporedu su bile skladbe njenog supruga Nina Mazzonija, zatim Bradića, Miletića, Njirića, Papandopula i Ivane Lang te na kraju dvije skladbe A. Dobronića, od toga druga u njenoj reviziji (*Sonata quasi fantasia* — praižvedba).

Svakako Rajka Dobronić može s ponosom gledati na učinjeno, kako na popularizaciji svojega glazbala, tako i na doprinosu obogaćenju hrvatske literature za harfu.

Hubert PETTAN